

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2003/25 WA

in de klacht nr. 2002.3009 (079.02)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft bij verzekeraar een aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren gesloten.

In artikel 3.4 van de op deze verzekering van toepassing zijnde verzekeringsvoorwaarden is bepaald: 'Niet gedekt is de aansprakelijkheid voor schade veroorzaakt met of door een motorrijtuig dat een verzekerde in eigendom heeft, bezit, houdt, bestuurt of gebruikt.' Het artikel noemt verder een aantal, in het onderhavige geval niet van toepassing zijnde situaties waarin de uitsluiting niet geldt.

De klacht

Op 16 maart 2002 heeft klager zijn paardentrailer geparkeerd bij een manege. De paardentrailer was voorzien van een handrem en een disselslot. De paardentrailer was veilig buiten het verkeer geparkeerd. Op 18 maart 2002 is de paardentrailer door onbekende oorzaak spontaan tegen een andere paardentrailer gereden, waardoor aan deze paardentrailer een schade van f 850,- ontstond. Klager kan zich er niet mee verenigen dat verzekeraar de schade niet heeft vergoed.

Het standpunt van verzekeraar

Uit de bijlagen bij het klaagschrift leidt verzekeraar af dat sprake is van schade aan een trailer van een derde. Deze schade zou zijn toegebracht door een trailer van klager.

In het schadeaanvraagformulier, gedateerd 3 april 2002, wordt dienaangaande vermeld: "De paardentrailer stond geparkeerd en is op een gegeven moment van de handrem geschoten en beginnen te rijden en tot stilstand gekomen tegen het spatbord van een ander geparkeerde paardentrailer". Gelet op de aanduiding

2003/25 WA

“van de handrem geschoten” kon verzekeraar dan ook bij brief van 11 april 2002 berichten dat sprake is van een aan een motorrijtuig gerelateerde schade en geen rol voor hem is weggelegd als aansprakelijkheidsverzekeraar.

Klagers tussenpersoon reageerde hierop bij brief van 1 mei 2002, waarin in afwijking van de eerdere opgave werd gesteld dat onbekenden de handrem buiten werking hebben gesteld en dat de trailer bovendien voorzien was van een disselslot. Een verklaring voor deze veranderde toedrachtomschrijving werd niet gegeven en verdere toelichting ontbrak.

Gelet op de hierboven beschreven toedracht van de schade heeft verzekeraar bij brief van 27 mei 2002 erop gewezen dat, aannemende dat er wel een taak voor hem als aansprakelijkheidsverzekeraar is weggelegd, slechts vergoeding kan plaatsvinden als op enigerlei wijze onrechtmatig handelen van klager is aangetoond. Gegeven de mededeling bij brief van 1 mei 2002 dat klager alle voorzieningen heeft getroffen om schade te voorkomen, kon evenwel geen grond voor aansprakelijkheid worden gevonden. Van een uitkering aan de benadeelde kon dan ook geen sprake zijn.

Verzekeraar ziet op basis van de thans bekende gegevens geen reden zijn standpunt te wijzigen. Het bevreemdt hem dat hij de aansprakelijkheidsdiscussie met de verzekerde heeft moeten voeren en dat de schadelijder zich tot op heden in stilzwijgen hult. De onveranderde houding van verzekeraar vindt overigens mede haar grondslag in het feit dat klager in zijn klaagschrift wat betreft de toedracht van de schade teruggrijpt op de stelling dat de trailer spontaan is gaan rijden. Een dergelijke toedracht immers wijst mogelijk weer op een WAM-risico. Verzekeraar geeft klager nogmaals in overweging de schade op zijn motorrijtuigenverzekering te melden.

Zo klager wil blijven betogen dat onbekenden schade hebben toegebracht met zijn trailer, dient onverminderd aandacht te worden besteed aan de omstandigheden waaronder de trailer geparkeerd stond en het eventuele verwijt dat hem - in afwijking van zijn eerdere stelling - in dat opzicht gemaakt zou kunnen worden. Het is in dat verband aan de benadeelde om feiten en omstandigheden te stellen waaruit het beweerdelijk onrechtmatig handelen van klager zou kunnen voortvloeien. Verzekeraar wacht in dat verband eventuele berichten van de benadeelde af.

Het commentaar van klager

Klager heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, zijn klacht gehandhaafd. Op 18 maart 2002 waaide en regende het hard. Klager had de trailer haastig (gezien het slechte weer) op de daarvoor bestemde plek gezet en is vervolgens naar huis gegaan. Deze plek ligt onbeschut. 's Avonds vernam hij van de benadeelde dat de trailer tegen het spatbord van zijn geparkeerde auto was gewaaid, waardoor in dit spatbord een deuk was ontstaan. De trailer is waarschijnlijk door de combinatie van de harde wind en de in de haast onvoldoende aangetrokken handrem in beweging gekomen. Klagers trailer is geen motorrijtuig.

Het verdere verloop van de klachtprocedure

De benadeelde heeft bij brief van 21 september 2002 aan de Raad zakelijk weergegeven het navolgende meegedeeld. Op 18 maart 2002 was het slecht weer. Omstreeks 18.00 uur was hij aanwezig op het terrein waar zijn paarden in stalling staan. Daar is ook een gedeelte waar trailerbezitters hun paardentrailer

2003/25 WA

kunnen neerzetten. Klagers trailer stond daar ook. De benadeelde had daar zijn auto geparkeerd. Toen begon het hard te regenen en ontstonden er harde windvlagen, zodat hij is gaan schuilen. Daarna zag hij, bij terugkomst bij zijn auto, dat klagers trailer zich verplaatst had en tegen de rechterkant van de auto tot stilstand was gekomen, met een deuk in het rechterachterspatbord en enkele flinke krassen als gevolg. De handrem van klagers trailer bleek niet (meer) aangetrokken te zijn.

In reactie op het commentaar van klager en de brief van 21 september 2002 van de benadeelde heeft verzekeraar het volgende opgemerkt. Ziet hij het goed dan verklaren zowel klager als de benadeelde dat klagers trailer geparkeerd stond op een daarvoor speciaal aangewezen terrein. De benadeelde geeft aan dat hij zijn auto op 18 maart 2002 op dat terrein heeft gestald. Na gedurende korte tijd te hebben geschild voor de wind en de regen, aldus de benadeelde, trof hij klagers trailer tegen de rechterkant van zijn auto aan. Niet duidelijk is hoe dit zich verhoudt tot de eerdere vermelding dat schade is ontstaan aan een paardentrailer. De benadeelde besluit zijn relaas met de opmerking dat de handrem van klagers trailer niet (meer) was aangetrokken. Uit klagers commentaar blijkt dat deze zijn trailer, in tegenstelling tot een eerdere verklaring waarin sprake was van 16 maart 2002, op 18 maart 2002 op de daarvoor bestemde plek heeft gestald. Wegens het slechte weer zou dit haastig zijn gebeurd. Om circa 18.40 uur zou klager door de benadeelde zijn gebeld, waarbij hij aansprakelijk werd gesteld voor de schade. Klager stelt thans dat de trailer waarschijnlijk door de combinatie van de harde wind en het in de haast niet voldoende aangetrokken zijn van de handrem in beweging is gekomen. Het eerdere verhaal omtrent betrokkenheid van onbekenden wordt derhalve verlaten.

Opvallend is dat een ogenschijnlijk eenvoudig feitencomplex zoveel veranderingen kan ondergaan. Aannemende dat thans uitgegaan moet worden van bovenstaande feiten en omstandigheden ziet verzekeraar geen aanleiding het eerder ingenomen standpunt te wijzigen. Partijen lijken het erover eens te zijn dat klagers trailer was neergezet op een speciaal daarvoor bedoelde plaats. Niet duidelijk is of het ook een parkeerplaats voor auto's betrof. Belangrijker lijkt echter dat klager aangeeft dat de handrem niet goed zou zijn aangetrokken en de benadeelde verklaart dat de handrem niet (meer) was aangetrokken. Aangenomen mag bovendien worden dat tussen het stalen van de trailer en het ontstaan van de schade niet veel tijd heeft gezeten. Onder die omstandigheden lijkt niet te kunnen worden gezegd dat klager de trailer veilig buiten het verkeer tot stilstand heeft doen komen. Daar waar de trailer aldus in verband moet worden gebracht met het trekkend motorrijtuig, lijkt hier sprake te zijn van een WAM-risico. Verzekeraar geeft klager nogmaals in overweging de schade bij zijn motorrijtuigenverzekeraar te melden.

In reactie daarop bij brief van 26 februari 2003 heeft klager zijn klacht gehandhaafd. Klager merkt nog op dat op het moment dat de schade ontstond geen motorrijtuig van hem ter plaatse aanwezig was, omdat hij toen thuis was.

Het oordeel van de Raad

1. Blijkens de aan de Raad overgelegde bescheiden is de behandeling door verzekeraar van de onderhavige door klager gemelde schade ernstig bemoeilijkt door klagers steeds wisselende omschrijvingen van de toedracht, waardoor onduidelijkheid is ontstaan

2003/25 WA

omtrent de schadedatum, de vraag of schade is toegebracht aan een paardentrailer of aan een auto, en door welke oorzaak klagers paardentrailer schade heeft toegebracht. In dit verband is van belang dat klager in beginsel gehouden is aannemelijk te maken dat sprake is van een door de onderhavige aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren gedekte schade.

2. Verdedigbaar is het standpunt van verzekeraar dat hij thans uitgaat van klagers met die van de benadeelde overeenstemmende toedrachtssomschrijving, en dat daaruit naar voren komt dat de schade is ontstaan doordat klagers paardentrailer door een combinatie van de harde wind en het niet voldoende aangetrokken zijn van de handrem in beweging is gekomen. Daarvan uitgaande is eveneens verdedigbaar het standpunt van verzekeraar dat de schade in de richting van een WAM-risico wijst dat in de onderhavige aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren echter is uitgesloten. Verdedigbaar is namelijk het standpunt dat in het onderhavige geval de trailer (na loskoppeling van het trekkend motorvoertuig) niet buiten het verkeer tot stilstand is gekomen als bedoeld in artikel 1 van de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen en de daaromtrent bestaande jurisprudentie en daarom als een deel van het trekkend motorvoertuig moet worden beschouwd.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 7 april 2003 door Mr. M.M. Mendel, voorzitter, Mr. D.H. Beukenhorst, Drs. C.W.L. de Bouter, Mr. R. Cleton en Mr. E.M. Dil-Stork, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. M.M. Mendel)

De Secretaris:

(Mr. S.N.W. Karreman)